

fere, dog udtrykkelig vilde have gjort Indstilling om, og om hvilken jeg synes, at der tidligere eller senere maa finde Rigsretstiltale Sted mod den paagældende Minister; saa usforvarligt forekommer der mig at være handlet der.

Der er endnu tilbage adskillige Overskridelser, det vil sige Overskridelser af Tiden for Oplysningernes Meddelelse, saa at Statsrevisionen ikke har kunnet faa de Oplysninger, som den har forlangt, i rette Tid. For Justitsministerens Vedkommende er der nævnt nogle Punkter, 9, 17 og 18, hvor det udtrykkelig hedder, at Statsrevisorerne have stillet Forespørgsel den 8de Maj; men ikke faaet Oplysning derom endnu i September Maaned; det er Oplysninger om Monteringen af Kofoppeindpobningsanstalten og Sindsfygeanstalten i Middelfart. Om denne Montering kunde man ønske nærmere Oplysninger; men dem havde man ikke faaet, da Statsregnskabet blev afgivet. Jeg har erfaret, at de ere komne senere, men de kunne i hvert Fald ikke nytte i Aar, og det er stift mod den Instruks, som Statsrevisionen har at gaa efter, idet den skal have Svar inden 8 Uger, efter at Forespørgslen er stillet. Det er ikke alene Justitsministeriet, der for de tre Punktets Vedkommende er blevet noget bagetter; men det samme gælder Indenrigsministeriet, hvad man kan læse sig til Side 341, om Bevillingen til Høfderneovre ved Tinsfjordskanalen. I den Henseende har man ligeledes spurgt den 8de Maj, men først faaet Svar i Slutningen af August, jeg tror, den 31te August. Det er langt ud over de 8 Uger, og efter Instruksen vil denne Forespørgsel være at anse for ubesvaret. Det er naturligvis ikke heldigt. Lignende Uregelmæssigheder har der været for Marineministeriets Vedkommende angaaende nogle Anskaffelser hos Krupp i Essen i Anledning af Sprængninger, som have fundet Sted af nogle Kardæster. Statsrevisionen har ønsket Oplysning om, hvorledes Kontrakten har været over for Krupp i Essen, og hvad der er sket i Anledning af disse Sprængninger. Ogsaa denne Forespørgsel er stillet under 8de Maj og besvaret den 31te August, saa vidt jeg husker. Efter hvad der siges S. 374—75 i Betænkningen, er der ogsaa stillet Forespørgsel til Marineministeren angaaende Bærstregnskaberne, hvor man

har ønsket Oplysninger om Møverensstemmelser, som finde Sted mellem Bærstregnskaber og andet udførligt Regnskab. Hvorledes det hænger sammen med dette Regnskab, om dette er fyldestgørende, skal jeg ikke udtale mig om; i det hele taget synes der at være nogle Uregelmæssigheder med Hensyn til Bærstregnskaberne; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror at have set, at der er nedsat en Kommission til at undersøge, om Bærstregnskaberne ikke kunde fremkomme paa en mere forstaaelig, mere regnskabsmæssig og fyldestgørende Maade, idet der, saa vidt jeg husker, er Tale om noget forældet, noget for indviklet; men det er ikke det, som Mindretallet har paaanket. Det, som Mindretallet har paaanket, er det, at Statsrevisionen først faar Besvarelsen flere Maaneder efter, at den skulde have den, uagtet det senest skulde være inden 8 Uger. Mindretallet indskrænker sig til det mindst mulige — allerede af den Grund, at man indstiller Statsregnskabet til ikke at passere, og der er da mindre Grund til at komme ind paa Enkeltighederne, end der ellers kunde være. Jeg er enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelser om Statsrevisionens Arbejde i det hele taget; dog skal jeg tilføje, at det forekommer mig, at hans Omtale deraf er noget afdæmpet. Jeg for mit Vedkommende kunde meget ønske, at Statsrevisionens Betænkning virkelig blev kritisk, ikke en Talrevision, men en virkelig kritisk Revision. Statsrevisionens Berettigelse støtter sig til en Grundlovsparagraf. Betænkningen derved er ikke saa ganske ubetydelig, men det forekommer mig ogsaa, at man maa kunne hde en saa fyldig Betænkning som muligt. Jeg ved jo nok, at naar Ministeriet lægger Budget flere Gange om Aaret og tilføjer det manglende, bliver der ikke saa let Møverensstemmelse mellem Regnskab og Budget, som der kan blive, naar man kun faar en Finanslov en Gang om Aaret med tilsvarende Tillægsbevilling. Jeg skal ogsaa bemærke over for Statsrevisorerne Høgsbro og Hørup, at de maatte have haft noget mindre Anledning til at gaa ind paa Enkeltighederne, naar de nemlig indstille det hele til ikke at passere, men det gælder ikke for de to andre Statsrevisoreres Vedkommende, som anse det hele for lovligt og godt, i alt Fald lovligt, om